

postquam nulla alia divinarum Literarum loca animadvertere voluit,
quibus evincitur, alia quoque Judicia ante novissimum a Christo in-
stitui, & fratim a morte Animas hominum aut castigari, aut mer-
cede donari. In eo ipso cap. v, Epist. 2. ad Corinth., ut supra vi-
dimus, præmisserat Apostolus, nos cupere peregrinari a corpore, *U* pre-
sentes esse ad Dominum : que verba idem important, atque *dissolvit*,
U esse cum Christo. At instat Burnetus : quid igitur ultra præstabit
universale Judicium, si peculiare præcessit? Et quomodo *uniusquisque*
tunc referet *propria corporis*, si ante Resurrectionem, ut nuper aiebat
Sanctus Johannes, redditum fuit *unicuique secundum opera ejus?* Uti
ostendimus, ad singulorum hominum mortem de illorum bonis ma-
lisve operibus Deus Judicia instituit, & Evangelicam Divitatem vidi-
mus detrusum confessim fuisse in tormenta, atque in flammis crucia-
rum. Licet autem nobis, de ipsis privatis Christi Judicis accipere
verba Apostoli monentis : *Omnes nos manifestari oportet ante Tribunal Cbrissi*: ut referat *uniusquisque propria Corporis*. Quod si ea re-
ferre contendas ad universale Judicium, animadverte, Apostolum tantummodo de Corpore loqui. *Propria Corporis* inquit. Tunc
autem in sententia nostra unum Corpus referet præmium aut poe-
nam; antea quippe Anima retulit. Sanctus quoque Irenæus, quam-
quam Milleniorum sententiae addictus, & a Burneto pro sua sen-
tentia laudatus, dum tamen lib. 2. cap. 34. Divitis & Lazari rela-
tionem commemorat, satis innuere videtur ejusmodi Judiciorum mini-
me procrastinatam sententiam, scribens. *Per hæc enim manifeste decla-*
ratum est, U perseverare *Animas, U* non de corpore in corpus transire &c.
U Propheticum quoque adesse Abrabe, *U* Dignam Habitationem uni-
quaque Gentem percipere, etiam ANTE JUDICIUM. Mirum vero
est; cur Sanctus ille Episcopus, postquam agnovit, Animam Divitis
fratim a morte migrasse in illum locum penæ, hoc est, tormentorum,
& flamarum, simul etiam non agnoverit, ex Justitiae mensura,
Animas Justorum ante universale Judicium transferri in Coeleste Re-
gnum, dignam videlicet habitationem morientium in Domino, ut Tor-
mentorum locus *digna est habitatio Impiorum*. Atqui singularia ista
Judicia Dei occulta sunt, eo fere semper nobis ignota; & quid de iis,
qui præcesserunt, judicaverit Deus, nihil rescrire licet, & nihil in
posteriori licebit. Porro Dies aderit, dies iræ, quo tum bona, tum
mala opera hominum manifesta in conspectu omnium volet Altissi-
mos; que nunc latent, tunc aperiuntur: & fiet *Revelatio justi Judi-*
cii Dei, ut ait Apost. ad Rom. 2. 5. Neque frustra dictum putemus,
ut nuper vidimus, *uniuersusque opus manifestum erit U* nos manifestari
oportet. Scilicet, uti monuit Sap. 3. 2. *Iusti visi sunt oculis insipientium*
mori, *U* æstimata est afflictio exitus illorum, *U* quod a nobis est iter, ex-
teriorium: illi autem sunt in pace; *U* eista generatio in perpetuum coro-
nata triumphat. Verum supremo adveniente Judicio, slabant Iusti in
magno consternatione adversus eos, qui se angustiaverunt. Contra Impii eviden-
tes